

Igazságérzet, önheroizálás nélkül

KÖNYVKRITIKA - LXIV. évfolyam, 7. szám, 2020. február 14.

Eddy de Wind: Auschwitz, végállomás. Egy túlélő naplója a haláltáborból. A holland eredetiből fordította Alföldy Mari. Athenaeum Kiadó, Budapest, 2020, 270 oldal, 3999 Ft

A polgári családból származó, nem vallásgyakorló, jazz-együttesben is klarinétozó orvos eredetileg önként jelentkezik a westerborki tranzit táborba, ahonnan 1943 őszén feleségével együtt (a számukra ekkor még teljességgel ismeretlen) „keletre” deportálják. Részben a vakszerencsének köszönhetően Auschwitzban viszonylag szerencsés helyre, az I-es tábor kórházi blokkjába kerül - melynek a könyv lapjain bemutatott sajátos viszonyaiból, amint azt a szerző maga is hangsúlyozza, távolról sem lehet az egész tábor komplexumra következtetni (60.). Még kivételesebbnek számít, hogy de Wind, bár szűk korlátok közt, de sokáig az övével épp szomszédos blokkban raboskodó, meddőséget okozó emberkísérleteknek kitett feleségével is tudta tartani a kapcsolatot.